

reiða sengur osfr.

Nú óttast þey fyrir trygðini.

Sjúkrahjálpararnir plaga á leggja okkum lag á, hvussu vit fyrirbyrgja ymskum eftirsjúkum. Tey, sum eru nýggj og ikki kenna systemið, eru prísgevin, um tey ikki hava nakran, sum kann siga teimum hvorjum tey skulu hava eyguni við, sigur Solveig, sum nú má klára seg uttan systirina, ti hon mátti fara heimaftur.

Foreldrin skilja ikki, hvussu tað ber til at spara triggjar sengur burtur. Tað kann í roynd og veru merkja triggjar stovur, ti í mongum fórum er tað ikki bara eitt barn, men ein heil familja, sum verður innlögð.

– At leggja fleiri børn á sama stovu er hopeyst. Men tað kann tað so enda við.

Hvat ið man so ger, um okkurt av børnunum fær fepur, veit eg ikki. Men tey kunnu smitta hvønn annan, sigur hon óttafull.

Og óttin er væl grundaður.

Kemoviðgerðin hevur ógvusligt árin á kroppin – eisini á immunverjuna. Bara ein vanlig smitta kann gera tað av við eitt krabbasjúkt barn.

Litil røkt

– Eg haldi at danskararnir brúka eina rúgvu av peningi til mentan og alt møgulegt annað. Teir byggja bara fyrir at byggja, og tað er ikki teknið um at teimum mangar pengar.

Ti nýtist teimum ikki at leggja so harðliga eftir sjúkrahúsvirkinum, sigur Jovina Knudsen.

Annars tykist hon ikki so órólig um framtíðina.

Ríkishospitalið er forholdsvis væl mannað, hevur hon frætt. Og man eigur ikki at stara seg blinda uppá starvsfólkatalið, men eisini hugsa um, hvussu arbeiðstíðin verður nýtt.

– Viðhvørt hevur tú varhugan av, at rættliga nógv tíð fer til at skriva rapportir, sigur Jovina, sum heldur, at meiri tíð kundi verið nýtt til at verið um sjúklingin.

– At vaska fólkí ganga tey høgt uppí. Ti nýtist tú ikki at frykta fyrir, sigur hon speiskliga.

– Men onnur røkt er ikki so ógila nógv at reypa av. Væddar og annað fara fullkomiliga fyrir skeiði, tá tú liggur í songini. Kennir tú ikki onkran sjálv, sum kann hjálpa tær, ert tú illa koyrandi, sigur hon.

A veg út av deild 3134 hittu vit deildarsjúkrasystirina, sum situr í einum glas kliva í gongini.

– Skuldu tit ikki tosa við meg, spyr hon so altrá.

Sjúklingarnir úr Føroyum og Grønlandi krevja røkt. Eisini tað er eitt argument í stríðinum hjá Ríkishospitalinum, ger hon vart við.

Og rætt hevur hon. Ríkishospitalið – mangan bara rópt Ríkið – er á ein hátt eisini eitt føroyskt sjúkrahús.

Δ

Lesarabrøv

Fodboldspil á la Mørkøre

Jeg har efterhånden set KÍ spille mange gange. Nogle gange har jeg selv været på banen, andre gange ikke. Ofte har kampen været mod TB. De sidste mange år har billedet været det samme:

KÍ har mange rigtig gode boldspillere. Kan spille flot fodbold. De er normalt i god træning og har en god kampånd. Og så har de Mørkøre-brødrene.

Disse brødre er nogle fantastiske boldspillere. Og alligevel lidt af en gåde for mig. Og måske endda et symptom på en sygdom i færøsk fodbold.

Lad mig tage udgangspunkt i kampen TB-KÍ:

TB var undertippede i denne kamp, men førte i 2. halvleg 1-0, og KÍ havde endda fået en mand vist ud. Hvad skete der så? Som jeg så det, begyndte Mørkøre-brødrene bevidst at skade TB-spillerne!

Jeg har spillet topfodbold i mange, mange år, og tilfældigvis har jeg også dommereksamen. I 2. halvleg talte jeg 5 (fem!) tilfælde, hvor Allan og Kurt prøvede at smadre en TB-spiller, efter at bolden var sparket væk. Allan havde størst succes: 2 af hans ofre måtte forlade banen! Ingen skal prøve at bilde mig ind, at så gode boldspillere som Allan og Kurt ikke var fuldstændig klar over, at de ikke kunne nå bolden, men kun ville skade manden.

I alle disse fem tilfælde kunne dommeren have givet et rødt kort, og i hvert fald to af tilfældene skulle han have gjort det. Der kom ikke en gang en henstilling!

Man kan så med rette spørge, om dommeren og linievogterne var blinde i denne kamp? Tja, i den første time var dømmingen såmænd helt rimelig, og at Kurt Mørkøre tilsyneladende til sidst fik foræret et straffespark kan jeg ikke tage så tungt. Jeg har set værre fejlkendelser end den, og jeg ville også have skrevet denne artikel, hvis T.B. havde vundet 1-0. Den sidste 1/2 time glemte den dommer imidlertid i katastrofal grad sin vigtigste funktion: At beskytte spillerne. Derfor må den samlede bedømmelse blive en klar dumpekarakter: 03.

Dermed er vi fremme ved mit ærde:

Det er en offentlig hemmelighed, i hvert fald blandt spillerne, at Allan og Kurt ofte laver svinestreg, efter at bolden er væk. Hvorfor gør de det, og hvorfor bliver de ikke straffet for det?

Det kræver ikke megen fantasi at få øje på årsagen. Når man under en kamp bliver nød til at rokere om på holdet, fordi man får skadede spillere, vil det altid skabe forvirring. End-

videre er det noget vanskeligt at være koncentreret om en aflevering, når man ved, at man i næste øjeblik vil blive ramt af et spark. Så fordelene ved at lave svinestregene er indlysende.

Så er spørgsmålet selvfølgelig, hvorfor dommerne ikke skrider ind? Først skal jeg sige, at vi faktisk har adskillige fremragende dommere, som ikke har problemer på dette område, netop fordi de skrider ind med det samme. Men lad os igen tage udgangspunkt i TB-KÍ kampen, hvor der ikke blev skredet ind. I alle 5 tilfælde blev Kurt og Allan »tacklingerne« og skær af hæderlighed ved at lade som om, de jagter en bold. Vi kan bruge Kurts overfald på mig som eksempel. Jeg står ca. 7-8 meter uden for 16-meteren. Kurt er 3-4 meter væk, da jeg sparker til bolden. Den er inde på KÍs halvdel, da Kurt rammer mig med begge ben på mine fødder og en albue i brystkassen. Det giver anledning til 5 kommentarer:

1. Enhver snak om »at gå efter bolden« bør forstumme. Ingen spiller i 1. division bedømmer en bold så dårligt. Jeg er 100% overbevist om, at Kurt kun havde en tanke: At prøve at skade mig.

2. Når en spiller jagter en håbløs bold, ved enhver rimelig dommer, at man skal holde øje med, hvad

han foretager sig og ikke bare se efter bolden, som dommeren her åbenbart gjorde.

3. Linievogteren kunne næsten ikke undgå at se, hvad der foregik. Hvorfor gjorde han intet? Der er nok tale om psykologi. Det er selvfølgelig svært for almindelige mennesker helt at forstå, at disse to landsholdsspillere rent faktisk er villige til koldt og kynisk at skade modspillere for at vinde en kamp. Selv om man egentlig har set noget andet, »køber« man derfor forklaringen om, at »de gik efter bolden«. Der står imidlertid udtrykkeligt i regelfortolkningerne, at man ikke skal kunne opnå fordele ved at spille dum, og med de ting, Mørkøre-brødrene er sluppet godt fra, også i kampe, der ikke var mod TB, er vi ovre i det groteske! I mine 21 år som 1. holdsspiller er det det næstgroveste overfald, jeg har været ude for, og der blev ikke en gang fløjet for frispark!

4. Nogle mennesker mener, at alt er tilladt på en fodboldbane, hvis ikke dommeren skrider ind over for det. Prøv at overføre denne »moral« til det virkelige liv. Er det i orden at lave en forbrydelse, bare man ikke bliver opdaget?

5. Nu er det så op til dom-

merne at tage affære. Det er egentlig ikke så svært at se svinestregene, især når man er advaret på forhånd, men det kræver selvfølgelig mandsmod at straffe det. Specielt da Mørkøre-brødrene er fantastisk gode til at spille forurettede.

Jeg er godt klar over, at jeg efter dette indlæg får mange mennesker på nakken. Hvorfor skriver jeg så? Da jeg jo nu har stoppet min fodboldkarriere, kunne jeg vel egentlig være ligeglad. Men min retfærdighedssans er såret. Det kan ikke passe, at man på vort plan skal have fordel af at drive organiseret vold på fodboldbanen. Jeg har set mange »spoilere« i mine dage, men fælles for de fleste var, at skaderne oftest blev lavet i ivrighed. Ikke i taktisk kynisme.

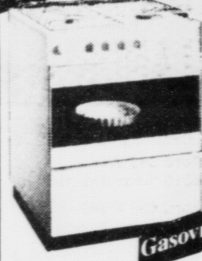
Det er heller ikke udtryk for et øjeblik frustration. Det er resultat af mange års samtaler med mange mennesker, både sønden- og nordenfjords, som har givet udtryk for de samme meninger. Og kan jeg, ved at starte en debat om et ømtåleligt emne, være medvirkende til at undgå et par benbrud, er min mission opfyldt.

Helt ærligt: I kan da heller ikke være interesserede i, at vore børn skal have sådanne forbilleder, og at man på fodboldbanen skal finde sig i noget, som på gaden ville betyde en politianmeldelse!

John Rødgaard

Gasskomfyrar á goymslu

Nýhed

Føroya Gassøla

Akranesgata 2 - Tórshavn
(vi Velbastaðvegur) - Tlf. 15544

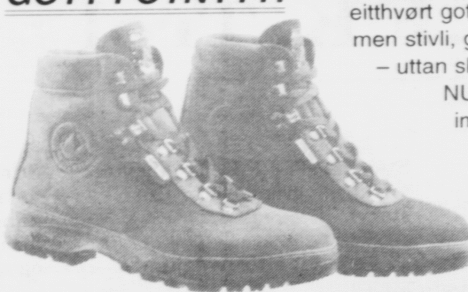
HYGG HER BROTFLÍÐAR

frá BERT 215.-/m²
íroknað MVG
Fá meira at vita frá
Heina, tlf. 18094,
Kim, tlf. 10764
KAPPSBLAN/VF
Brunagata 15, 100 Tórshavn

GORE-TEX gongu-STIVLAR!

GOTT FÓTNÝTT!

GORE-TEX er ikki bara eitthvørt gott upp á beinini, men stívoli, gjørdur í heilum – uttan skoyti – úr besta NUBUCK-leðri og impregnaður á serligan hátt.

Eina mest seldi bæði í Danmark og Noregi.

LA SPORTIVA

»TIBET« 1.050,-

Aðrir – bæði bíligir og dýrari – kunnu eisini útvegast.

- * RØTTU GONGUSTIVLARNIR – ikki minst í vátlandi
- * HAVA INNSTOYPTAN STOYTDØYVANDI MILLUMSÓLA
- * VIBRAM INNLEGG

Støddir: 37-47

Skótabúðin

Skóta- & frítíðarútgørd

KFUM · Høydalsvegur 6 · Box 1080 · 110 Havn · Tlf. 17777 · Fax 10775

Vit senda um alt landið

variannt viðfestivægnar á goymslu

Eykalutir, útgerð, søla og service. Blíu um brochurur og príslista.

Kaj Andersen & Co.
Box 1200 · Tlf. 15600